

Hlas SVÄTEJ RODINY

Časopis farnosti Svätej rodiny v Bratislave-Petržalke

Ročník 4 • číslo 1 • jún 2024

www.svatarodina.fara.sk

nepredajné

Spolu kráčame, fyzicky, duchovne, ľudsky. Aj návšteva 7 kostolov bola výzvou na pozitívnu kultúrnu zmenu v Cirkvi i spoločnosti. Zväčšiť priestor svojho stanu, rozšíriť si srdce - rozdať sa v láske, službe, misii.

Foto: Ondrej Danko, Človek a Viera

Rozšír priestor svojho stanu

Toto proroctvo Izaiáša (Iz 54, 2) dobre vyjadruje synodalitu a misijný charakter Cirkvi. Minulý rok som o tom hovoril na odpuste vo farnosti na sídlisku KVP v Košiciach, ktorá sa veľmi podobá na našu. Nemôžeme sa uspokojiť s tým, že máme kostol a duchovný domov na našom obrovskom sídlisku. Mnohokrás veriaci plačú nad tým, že sa necítia prijatí. Trápi ich to však iba dovtedy, kým oni sami nenájdu prijatie. Potom už ich netrápi, že koľkí ešte na tomto sídlisku hľadajú niečo podobné. Pasivita, ľahostajnosť je úplne v rozpore s tým, čím sme. Sme svetlo, sme soľ! Svetlo je na to, aby svietilo. Soľ je na to, aby dávala chuť.

Mnohí sa pýtali, prečo sa v novom preklade omšovej knihy pri omši už nehovorí, že Kristova krv sa vylieva „za všetkých“, ale „za mnohých“. V skutoč-

nosti sme tí „mnohí“ my tu pri jeho stole. Nie sú tu všetci. Ale my „mnohí“ sme zodpovední za tých „všetkých“. Za tých v tom zástupe, ktorí si nevedia k nemu nájsť cestu, nevedia sa k nemu dostať. V spisoch Nového zákona sa to len tak hemží laickými veriacimi, ktorí boli prvou sieťou, do ktorej sa chytali ďalšie a ďalšie ryby. Každý pokrstený kresťan v každej etape svojho dozrievania môže nejakým spôsobom prispieť k rastu Božieho kráľovstva. Môže to byť v jednoduchom rozhovore, pri návšteve, priateľskom stretnutí, pokorne a nenútené, keď vyjadrujeme a tlmochíme vlastné radosti, nádeje a starosti spoločné s inými ľuďmi, ale v istej chvíli môžeme svedčiť o svetle, ktoré objavujeme v Evanjeliu. Iní môžu prejavíť ochotu pomáhať pri katechéze, animátorstve, pri liturgii, charite.

Stále nové proroctvo, „Rozšír priestor svojho stanu“, je príkazom lásky. Synodalita je prikazovaná zo srdca Stanu, z Ježišovho srdca, ktoré bije láskou k ľuďom. Svätá Terézia z Lisieux hovorila, že láska rozširuje srdce. Svätý Pavol hnaný láskou zvolal v liste Korint'anom: „Pre vás, Korint'ania, otvorili sa naše ústa a rozšírilo naše srdce.“ (2Kor 6, 11).

Rozširovanie stanu vytvára aj napätia. Dnes je veľa napätia. Obraz stanu nám ukazuje, že napätie je dobré, patrí do Cirkvi, ktorá je pružná, ktorá nie je ochabnutá. Bez napätia sa stan zrúti, zatiaľ čo príliš veľké napätie ho poškodzuje. Hrozí, že sa napätie zmení na polarizáciu. Avšak napätie sa dá mierniť, ak je stan bezpečným priestorom, v ktorom každý cíti, že môže hovoriť a byť vypočutý.

o. Juraj Vittek, farár

Slúžiaci a misijná Cirkev má v sebe oheň nadšenia

V Katolíckej cirkvi od roku 2021 žijeme v duchu synody. Synodalitu chceme aplikovať aj vo farnosti: spolu kráčať, aby naše spoločenstvo bolo živé, angažované v službe i svedectve. O nových výzvach sa zhovárane s o. Jurajom Vittekom, farárom farnosti Svätej rodiny v bratislavskej Petržalke.

• V duchu synodality nastal čas načúvať a viesť otvorenú komunikáciu. O aké poznanie Vás i nás to obohatilo?

Medzi dôvodmi stagnácie našich cirkevných spoločenstiev je zahľadenosť do seba, individualizmus, strach. Cirkev je vo svojej podstate misionárska, jej poslaním je ľuďom ponúknuť záchranu a nový život v Ježišovi Kristovi. To je poslaním každého člena farského spoločenstva. Našou úlohou je rozpoznať a zapojiť charizmy (teda osobitné dary a schop-

ností) pokrstených pre dobro spoločenstva Cirkvi a jej poslanie.

• V časoch nepravých Cirkvi si uvedomujeme zodpovednosť za farské spoločenstvo i tzv. nepraktizujúcich kresťanov. Ako sa angažovať?

Každá charizma má predovšetkým charakter služby pre druhých, nie osobného vyniknutia a súperenia. Dobrým začiatkom preto môže byť jednoduchá, konkrétna, praktická služba. Kto sa naučí slúžiť, ten čoskoro objaví aj svoje osobitné dary a charizmy.

• Spoluúčasť na živote Cirkvi sa prejavuje v službe a misii ohlasovať evanjelium. Čo možno urobiť pre sídlisko-vú farnosť?

Na to, aby sme sa stali misionármi na sídlisku, treba byť v prvom rade učeníkmi Ježiša Krista, aby sme ho počúvali, trávili s ním čas v adorácii (kostol je otvorený celý deň). A potom „nemôžeme nehovo-

riť o tom, čo sme videli a čo sme počuli, čoho sa naše ruky dotýkali“. Ak robí moja kresťanská skúsenosť môj život krajším, šťastnejším, nemôžem o tom nehovoriť.

• Pápež František nám pripomína, aby sme s identitou kresťanov vyšli na periferie. Čo to pre nás znamená?

Periféria sú tí „na okraji“, ktorí sa nevedia alebo nedokážu priblížiť, zapojiť. Hovorí sa, že sme „národom vybavovačov“. Mám krásnu skúsenosť s tým, ako naši veriaci dokážu „vynaviť“ (teda sprostredkovať) kontakt hľadajúcich ľudí s farským spoločenstvom, s kňazom. Tak si naši dvaja katechumeni tento rok našli cestu do Cirkvi. Farár je predĺžená ruka biskupa, veriaci laici, farníci sú predĺžená ruka farára. Tak aj sestry misionárky lásky idú až na periferie chudobných a privádzajú ich k Ježišovi a jeho Cirkvi.

pripravila Marta Majerčáková

Foto: Zuzana Kostková, Človek a Viera

Synodalita je služba. Vďaka za spev.

Synodalita je byť spolu. Vďaka seniori.

Synodalita je radosť z viery. Vďaka o. Juraj.

V našej farnosti pribudol nový akolyta

Dňa 29. mája 2024 v Katedrále sv. Martina bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský udelil 58 mužom z arcidiecézy ministerium akolytátu. Jedným z nich bol pán Juraj Viděky z našej farnosti Svätej rodiny.

O akú službu ide, pán Juraj povedal: „Akolyta pomáha kňazovi a diakonovi ako miništrant a mimoriadny rozdávatel svätého prijímania. Mnohé služby akolyty už teraz vykonávam, podobne ako ďalší spolufarníci. Formácia, ktorú som

z našej farnosti absolvoval spolu s ďalšími mužmi z celej arcidiecézy, prehĺbila moje poznanie Eucharistie, svätej omše i vysluhovania svätého prijímania v kostole či pri chorých. Rád pomáham pri liturgii a chcem takto podľa svojich možností viac nasledovať Ježiša.“

V gréčtine akolouthos znamená nasledovateľ. Podľa otca arcibiskupa akolyta má aj osobitné poslanie spriemovať Božiu dobrotu k nám.

JaM

Novokňaz Peter slávil primičnú svätú omšu

Primičnú svätú omšu 20. júna 2024 v Kostole Svätej rodiny slávil Peter Kupkovič a prítomným udelil novokňazské požehnanie. Vyprosujeme mu mnoho Božích milostí a darov Ducha Svätého.

Foto: Zuzana Kostková, Človek a Viera

Kráčali sme spolu iba rok

V minulom čísle nášho časopisu sme predstavili duchovné posily farnosti, dp. kaplána Dominika Poláčka a dp. diakona Radovana Pavlíka, ktorí po ročnom pôsobení v našej farnosti odchádzajú na iné pôsobisko.

Počas ich ročnej misie sme sa vzájomne spoznávali, budovali vzťahy, vnímali otvorenosť i nový spôsob katechézy, prejavovaný v spôsobe slávania liturgie, vedenia adorácie a osobných rozhovorov. A to nás motivovalo zamyslieť sa nad prežívaním viery v duchu evanjeliových princípov a viedlo k hlbšej sebareflexii a uvedomeniu si pestrosti prejavov zbožnosti bez posudzovania s prijatím rôznosti foriem a úsilím o jednotu podstaty kresťanskej identity. V tomto duchu im v mene farského spoločenstva ďakujeme za katechézy, svedectvá i prežívanie spoločného času. Nech ich Pán sprevádza na ceste, na ktorú ich povolal, aby vytvárali, svedčili a ohlasovali Evanjelium aj v tejto neľahkej dobe a svojim svedectvom oslovili všetkých, ku ktorým sú poslaní.

Jana Pekarovičová

V Cirkvi sme súčasťou komunity, nie inštitúcie

Sviatok sv. Filipa Nériho sme v Kostole Svätej rodiny oslávili 26. mája 2024. Pozvanie prijal a svätú omšu slávil apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Nicola Girasoli.

„Sviatok sv. Filipa tohto roku pripadol na Nedeľu Najsvätejšej Trojice. Ide o sviatok spoločenstva lásky. Boh v troch osobách, Stvoriteľ, Vykupiteľ a Posvätiťateľ, sa dotýka každého z nás,“ povedal v úvode večernej svätej omše apoštolský nuncius. Pripomenul, že Boh je láska a chce, aby sme žili v komunite. Pápež František nás pozval k synodalite – kráčať spolu. V Cirkvi utvárame komunitu, v ktorej nechceme súperiť, ale rásť!

Výnimočný svätec, známy z ulíc Ríma Filip Néri, založil oratórium, aby združoval ľudí a zjednocoval ich do spoločenstva. „Bol apoštolom dobrej nálady, úsmevu, nadšenia,“ zdôraznil o. nuncius. Oblúbený bol aj pre charizmu pozitívneho prístupu k ľuďom, radostného prežívania viery a starostlivosti o chudobných. Na záver svätej omše o. nuncius udelil požehnanie s relikviou oblúbeného svätca.

V súvislosti s týmto eucharistickým slávením treba pripomenúť, že mu pred-

Apoštolský nuncius o. Nicola Girasoli podľa príkladu sv. Filipa Nériho predstavil kresťanský štýl života plný entuziazmu.
Foto: Zuzana Kostková, Človek a Viera

chádzala Návšteva 7 kostolov (25. – 26. mája), ktorú viedol náš pán farár o. Juraj Vittek. Vďaka za duchovne bohatú liturgiu patrí aj koncelebrantom a speváckemu zboru.

Po svätej omši sa uskutočnilo agapé, počas ktorého za všetkých orodoval patrón radostného ducha s odkazom: „Buďte dobrí, ak môžete“.

Marta Majerčáková

Inšpirovali sme sa životom svätých

K sláveniu tohtoročného pôstneho obdobia (14. 2. – 30. 3.) v našej farnosti patrila program krížových ciest v kostole, v uliciach Petržalky i spoločné putovanie do Marianky.

V rézii farských spoločenstiev zazneli meditácie i prosby, ako bez reptania prijímať vlastné kríže a ochotne pomáhať svojim blížnym na ceste ku spásu. Rozjímajúc nad jednotlivými zastaveniami sme mohli aj cez postavy svätých žien, bl. sestry Zdenky, sv. Matky Terezy, učiteľiek Cirkvi, mučeníc, vidieť i seba sa-

mých, v akej úlohe sa ocitáme, ako my sami svojim životom svedčíme a naplňujeme evanjeliovo poslanstvo. Meditácie nás inšpirovali k otázke, či vieme všetkých, čo sú nám zverení, učiť príkladom a súčasne chrániť pred nástrahami sveta a okolia. S dôverou sme sa obracali na zbor svätíc, ktoré svojím životom v neľahkých časoch mali odvahu vziať na seba dôležité rozhodnutia a pod krížom aj s krížom prekonali strach a obavy. A to je hlavná inšpirácia aj dnes pre naše účinkovanie v rodných, vo farnosti i v spoločnosti.

Jana Pekarovičová

Obrad umývania nôh na Zelený štvrtok.

„Viete, čo je znamenie nádeje? Mať plný kostol farníkov poznačených na čele znakom kríža, ktorý znamená ochotu konať pokánie a nasledovať Krista!“, povedal o. Juraj.

Aj tento rok sa uskutočnila pobožnosť krížovej cesty ulicami Petržalky.

Foto: Zuzana Kostková, Človek a Viera
o. Juraj Vittek

Deti sa rozhodli žiť v priateľstve a láske s Pánom Ježišom

Slávnosť prvého svätého prijímania sa v našom Kostole Svätej rodiny uskutočnila v nedeľu 12. mája 2024. Pána Ježiša v Eucharistii prijalo 58 detí a zároveň jeden chlapec spolu so svojím mladším bratom prijal sviatosť krstu.

Svätú omšu slávil náš pán farár o. Juraj, ktorému veľmi ďakujeme za krásnu slávnosť, aj obetavú prípravu našich detí počas celého roka. Deťom, ale aj všetkým prítomným na slávnosti počas homílie pripomenul, že Boh na nás neprestajne čaká, potrebná je však spolupráca. Naše slobodné a vedomé sa rozhodnutie pre Ježiša. Tento rok mohli deti pristúpiť ku sviatosti zmierenia po prvý raz už pred Veľkou nocou, čo s radosťou využilo niekoľko detí.

Veronika Šotová

Dotyk Boha s Adamom (detail z fresky Michelangelovho diela v Sixtínskej kaplnke vo Vatikáne), naznačuje túžbu Boha po človeku a človeka po Bohu. Božím dotykom – v Eucharistii – prijali deti nový život plný viery, nádeje a lásky.

Krstný sľub detí pri prvom svätom prijímaní.

Najvzácnejšia chvíľa – Pán Ježiš v Eucharistii.

Slávnosť prvého svätého prijímania je medzníkom v živote detí. Sviatostný život ich duchovne i ľudsky obohatí, umožní im rásť vo viere a posilní ich v každej oblasti života.

Foto: Zuzana Kostková, Človek a viera

Ružencové bratstvo prispieva k pohostinnosti

Benefičnú akciu Podelme sa! aj tohto roku pripravili členky ružencového bratstva. Išlo o podporu rodín, ktoré sa ocitli v krízových situáciách, či mamám samoživiteľkám.

Foto: Zuzana Kostková, Človek a viera

Najväčšie spoločenstvo v našej farnosti združuje veriacich pri modlitbe posvätného ruženca a zároveň na podujatiach pomáha utvárať rodinnú atmosféru.

Naša farnosť sa v spolupráci s duchovným otcom pripojila k 18. ročníku charitatívnej akcie Podelme sa! Výťažok 1.581,90 € bude použitý na opravu strechy a príbytkov pre núdznych. Táto akcia má spoločenský i charitatívny charakter. Hodnotou nedeľného obeda prispejeme tým, ktorí to potrebujú a farníci majú možnosť sa stretnúť s duchovným otcom.

V Pôstnom období 1. a 2. marca sa uskutočnila farská duchovná obnova, ktorú viedol diakon Radovan Pavlík. V príhovore uviedol: „Otec v podobenstve o milosrdnom Otcovi a márnotrát-

nom synovi je príkladom lásky, nekonečného milosrdenstva a nesmierneho šťastia. Len Bohu treba v pokore a pokáním ukázať svoje rany a On je pripravený odpúšťať.“

Aj tento rok ružencové bratstvo pripravilo pobožnosť krížovej cesty v našom kostole.

V Nedeľu Najsvätejšej Trojice sme si pripomenuli sviatok sv. Filipa Nériho svätou omšou, ktorú celebroval Mons. Nicola Girasoli, apoštolský nuncius na Slovensku. Povzbudil nás: „Žíme radosť kresťanský život.“ Po ukončení radosnej udalosti nasledovalo spoločné agapé. Srdečná vďaka za prípravu stolov a občerstvenia, ktoré pripravili rodina Mikulová, ruženčiarky, seniorky a ostatní farníci. Osobitne ďakujeme o. Jurajovi za podporu každej aktivity ružencového bratstva v službe farnosti.

Helena Kiššová, RB

Návšteva 7 kostolov bola výzvou spolu ísť a rozjímať

V sobotu 25.mája 2024 sa skupina 140 pútnikov vybrala z petržalského Kostola Svätej rodiny kráčať ulicami mesta Bratislavy. Príležitosť na vnútorné prehliadanie a poznávanie mesta využili veriaci všetkých generácií z viacerých bratislavských aj iných farností. Pod duchovným vedením otca Juraja a v sprievode usporiadateľov spolu prešli približne 18 kilometrov ulicami Bratislavy. Svoju púť zakončili v nedeľu nadranom v najstaršom Kostole Povýšenia Svätého kríža na Daliborovom námestí v Petržalke.

Prvý zo siedmich kostolov, Kostol sv. Alžbety (Modrý kostolík), bol miestom slávenia svätej omše s bratislavským arcibiskupom Mons. S. Zvolenským.

Ulicami spoločne kráčali pútnici všetkých vekových kategórií.

Príležitosť na odpočinok i posväcovanie miest modlitbou.

Niektoré príhovory prebiehali v ruchu sobotňajšieho večera priamo na ulici.

V Kostole Nanebovzatia Panny Márie (Blaumentál) mali pútnici za sebou polovicu cesty.

Otec Juraj poukázal na sedem nerestí i na spôsob, ako sa od nich oslobodiť.

Za plánovanie a organizáciu púte bol zodpovedný Jakub, ktorý kráčal na čele sprievodu.

Po polnoci sa pútnikom v Dóme sv. Martina prihovoral pomocný biskup Mons. J. Halko.

V Kostole Povýšenia Svätého kríža ďakovali Bohu za duchovne i priateľsky bohaté chvíle.

Prípravila: Mária Brillová

Foto: Zuzana Kostková, Človek a viera

Medzináboženský dialóg ako cesta zbližovania ľudí i kultúr

Tradičné stretnutie so zahraničnými študentmi, ktorí študujú na Univerzite Komenského v Bratislave, sa uskutočnilo 28. apríla 2024 v našom pastoračnom centre. Témou podujatia bola náboženská sloboda a medzináboženský dialóg.

Stretnutie farníkov so zahraničnými študentmi už po 15-krát poskytlo príležitosť na rozhovory o otázkach náboženského života vo svojich krajinách i prežívania viery. Prezentácie študentov ukázali štatistické údaje týkajúce sa existencie rozličných vierovyznaní, náboženských komunít, cirkevných inštitúcií. Osobitne si všimli religiozitu mladých.

Dozvedeli sme sa, ako sa mení situácia v katolíckom Poľsku, kde niektoré kroky politikov i sekularizácia ovplyvnili počet praktizujúcich kresťanov.

V náboženskej štruktúre Ruska dominuje Pravoslávna cirkev, ku ktorej sa hlási väčšina obyvateľov. Obraz religiozity dopĺňajú menšie počty katolíkov a protestantov, ale aj moslimov a Židov, ktoré sú prejavmi určitej etnickej skupiny.

Iný pohľad na fungovanie vierovyznaní priniesli čínski študenti. V prehľade naznačili históriu i politiku štátu, ktorá deklaruje náboženskú slobodu. Predstavili princípy filozofie konfucianizmu a taoiz-

mu, ale aj stručné dejiny kresťanstva s čínskymi črtami. Väčšina najmä mladých ľudí je bez vyznania, alebo sú príslušníkmi „ľudovej viery“ s prejavmi univerzálnych filozofických hodnôt a lokálnych tradícií.

Vyvrcholením podujatia bola prezentácia, o. z. Spoločná cesta, v podaní tureckého študenta Alaaddina Uslu. Práve z iniciatívy moslimskej komunity sa konajú vzdelávacie a kultúrne podujatia s dôrazom na multikultúrny dialóg a nezištnú službu. „Je povinnosťou celého ľudstva usilovať sa o to, aby sme s našimi blíznymi urobili svet príjemnejším na život. Naš svet sa vplyvom globalizácie

stal veľkou dedinou. Aby sme prekonalí globálne problémy ohrozujuce náš svet, musíme spolupracovať a vytvárať príjemný a bezkonfliktný svet. V tejto súvislosti sa snažíme pracovať doma a vo viac ako sto krajinách sveta s hnutím Hizmet, ktorého sme súčasťou. Sme radi, že nachádzame partnerov, ako ste vy, ktorí sú otvorení dialógu a s nádejou hľadáme do budúcnosti,“ povedal A. Uslu.

Tieto slová sú azda najvýstižnejším posolstvom spoločného stretnutia v našej farnosti, čo ocenili všetci prítomní, vrátane našich duchovných otcov.

Jana Pekarovičová

Študenti vedú dialóg s farníkmi za účasti našich duchovných otcov.

Foto: Pavol Panáček

Sestry vnímajú Božiu dobrotu skrze nás

Do Kostola Svätej rodiny občas prichádzajú aj sestry Matky Terezy. Sú nenápadné, avšak v petržalskom Dome Betlehem na Rovniakovej ul. 10 plnia obdivuhodnú misiu. Poskytujú útočisko, jedlo i ošetrovanie najchudobnejším z chudobných.

A nenápadní sú tí dobrodinci, ktorí misionárkam lásky pomáhajú. Niektorí materiálne, iní duchovne či konkrétnou službou. Jednou z nich je pani Terezia Gondová, ktorá pomáha sestrám pri kontakte s úradmi a v administratíve. Kto sestry podporuje a aký „benefit“ z toho majú, povedala: „Sestrám pomáhajú laickí misionári lásky. Túto službu vnímame ako životný štýl, naučila nás nezištné sa obetovať aj v našich rodinách a kdekoľvek inde. Vo svojom živote vidíme, že za to prichádza odmena - mnoho Božích milostí a požehnaní.“

Predstavená sestier, ktorá nedávno ukončila pôsobenie na Slovensku, vyjadrila vďaka našim farníkom za štedrú pomoc, osobitne o. Jurajovi, a dodala: „V pozornosti ľudí vidíme Božiu dobrotu. Pán sa stará! Aj vďaka dobrodincom a dobrovoľníkom sa vo farnosti cítime ako v rodine.“

Ak by niekto chcel dobrom prispieť k lepšiemu svetu, je tu dobrý tip: byť nablízku misii misionárkam lásky. A úprimne ďakujeme tým, ktorí ich dielo duchovne či finančne podporujú.

Marta Majerčáková

Misionárky lásky tišia smäd Pána Ježiša, ktorý na kríži zvolal: „Žízniť!, tým, že sa starajú o chudobných ľudí bez domova.

Foto: Zuzana Kostková, Človek a Viera

Pomôžme pri upratovaní kostola

Náš kostol upratujú zväčša seniori vo veku 70 +. Vo svojom veku sú limitovaní najmä svojou fyzickou kondíciou. Napriek tomu sa ochotne a s láskou podieľajú na zveľadovaní a čistote nášho chrámu. Čo o tom povedali?

• **Pani Elenka (74):**

Mojím vzorom je sv. Anna, ktorá obetovala svoj čas a námahu Pánovi. Odmenou za túto službu je pre mňa pokoj, zdravie, Božie požehnanie.

• **Pani Marta (77):**

Upratujem kostol toľko, koľko vládzem, ale snažím sa, cítim zodpovednosť za čistotu kostola. Naša viera chce skutky. Táto služba, do ktorej treba vložiť kus srdca, mi dáva radosť.

• **Pán Ignác (76):**

Čistíme kostol so strojom. Treba to urobiť, niekto to urobiť musí. Cítim sa užitočný a spokojný.

• **Pani Mária (42):**

Je nás málo, preto som sa pridala k tým, čo upratujú náš kostol. V piatok večer je to pre mňa po celom týždni ako relax a vždy odtiaľ odchádzam naplnená pokojom.

Pripravila: - Maj -

Manželia sa v službe Cirkvi duchovne obohacujú

Život v Cirkvi ponúka veľa príležitostí na službu. Ako sa zapojili do služby v Kurzoch prípravy na manželstvo manželia, Margaréta a Atilla Bodnárovci, nám priblížili v rozhovore.

Čo vás viedlo k zapojeniu sa do prípravy snúbencov na manželstvo?

Margaréta: Hľadali sme službu vo farnosti. Keď prišlo pozvanie cez farské

oznamy na stretnutie záujemcov o túto službu, išli sme sa pozrieť. Na stretnutí sme sa dozvedeli viac a na záver sme dostali zbierku materiálov s certifikátom. A už sme boli zapojení,

Ako ste sa pripravovali na túto službu a ako sa zapájate do kurzov pre snúbencov?

Atilla: Sústredili sme sa na štúdium ma-

teriálov pripravených Radou pre rodinu KBS a na modlitbu. Zapájame sa prednáškou aj moderovaním skupín ako animátori v rámci kurzu.

Čo vás počas kurzov prekvapilo a s akými problémami sa stretávate?

Margaréta: Najviac ma prekvapila úprimnosť a otvorenosť niektorých snúbencov, ktorí neboli aktívne veriaci, alebo neboli vôbec veriaci. Mali záujem počúvať a komunikovať. Najväčší problém tu je záujem o sobáš v kostole bez záujmu o sviatostný život.

Atilla: Prekvapuje ma pozitívne počet párov, ktoré chcú uzatvoriť sviatostné manželstvo. Problémom býva spôsob prežívania viery v rodinách a ich vplyv na snúbencov. Uvedomujem si aj zodpovednosť nášho svedectva počas prípravy.

Čím vás táto služba obohacuje?

Margaréta: Obohatením sú témy a prednášky ďalších prednášajúcich. A povzbudzuje ma aj interakcia so snúbencami, ich sviežosť a mladá láska.

Atilla: Posilňuje to moju vieru nielen cez svedectvá snúbencov, ale aj prednášajúcich.

Manželia Margaréta a Atilla počas kurzu.

Foto: Jozef Martinkovič

Zhovárala sa: Mária Brillová

Seniori spevujú duchovné piliere vo farnosti

Turistika patrí medzi tradičné aktivity našich seniorov. Pokračujú tiež v spoznávaní miest vďaka mestskej turistike. Vydarený bol aj turistický zraz, ktorým „prekročili“ hranice našej farnosti. Dôležitou aktivitou sú aj pravidelné stretnutia nad Svätým písmom metódou lectio divina.

Prvá skupina seniorov uvažuje nad Božím slovom v nedeľu po prvej svätej omši o 9.30 a druhá skupina v utorok o 10.00 v pastoračnom centre. Každú stredu po svätej omši je modlitba večeradla.

V pôstnom období viedli seniori pobožnosť krížovej cesty v našom kostole a zúčastnili sa krížovej cesty v Marianke. V jezuitskom Kostole Najsvätejšieho Spasiteľa absolvovali program duchovnej obnovy pre seniorov. V máji už tra-

dične putovali na Staré hory poďakovať sa Panne Márii za pomoc.

Na stretnutia seniorov v pastoračnom centre v prvý pondelok v mesiaci sú pozývaní zaujímaví hostia s prednáškami na rôzne témy. Blok Naši členovia, ako ich nepoznáme prináša rozprávanie členov klubu Združenia kresťanských seniorov o ich kariére, práci a rodine. So záujmom sa stretli aj školenia zamerané na zvyšovanie finančnej gramotnosti, ktoré budú pokračovať v septembri. Treba vyzdvihnúť aj brigády, na ktorých sa zveľaďuje okolie kostola.

Turistické vychádzky si seniori organizujú po meste i do blízkeho okolia Malých Karpát a lužných lesov. Výnimočnou akciou bol turistický zraz. Seniori z klubov v Petržalke a Trenčíne na prelome apríla a mája zorganizovali trojdňový zraz na chate Homôlka neďaleko obce

Valaská Belá. Všetky stretnutia prispievajú k dobrým vzťahom a načerpaniu duchovných síl.

Z podkladov Márie Muchovej pripravila:
Beáta Stehlíková

Naše farničky - účastníčky zrazu pred chatou Homôlka.
Foto: archív MM

Cyklovýlet do Burgenlandu pomohol kondícii

Prvého mája sa niekoľko rodín a jednotlivcov spolu s otcom Jurajom vydalo na cyklovýlet do rakúskeho Burgenlandu. Prešli cez niekoľko dedínok a jednou zo zastávok bol aj breh Neziderského jazera.

– MB –

Foto: Juraj Vittek

Pozvánka na Farský deň

Pozývame všetkých, malých i veľkých, mladých i starších, viac i menej veriacich, jednotlivcov i celé trojgeneračné rodiny, na Farský deň, ktorý sa uskutoční 14. septembra 2024 pred našim petržalským Kostolom Svätej rodiny. Bližšie informácie v oznamoch v závere svätých omší.

FÚ, JV

Animátori chcú roztočiť svet detí dobrom

O službe animátora v Hnutí kresťanských spoločenstiev detí eRko sa zhovárame s animátorkou Veronikou Šotovou a novými animátorkami.

Odkedy sa venujete vedeniu detí a čo je cieľom eRka?

Animátorstvu sa venujem od mládežníckych čias, keď sme vo farnosti Lehota pod Vtáčnikom organizovali pod záštitou eRka detské stretká, tábory, koledovanie Dobrej noviny a podobne. Potom som sa vydala, presťahovali sme sa do Petržalky a tešila som sa na novú rolu matky. Myslela som si, že s animátorstvom som na vždy skončila, ale nie je to tak. Celý môj život je formovaný týmto kresťanským hnutím, za čo som veľmi vďačná. Snažíme sa viesť deti v duchu hodnôt, ktoré vychádzajú z právd Katolíckej cirkvi. Cieľom eRka je pomáhať pri výchove a vzdelávaní detí a mladých, aby sa z nich stali zrelé osobnosti, vytvárali spoločenstvá, žili zodpovedné vzťahy a rástli v duchu hesla „Mám rád“. Výhodiskovými hodnotami sú: živá viera, radostná služba, otvorené spoločenstvo, úcta k životu, zodpovednosť a dôvera.

Aký program deťom ponúkate?

S deťmi sa stretávame každý druhý piatok počas školského roka. Na stretkách máme vždy tému, ktorej sa venujeme.

Tohtoročná téma v eRku je „Pátrajme po radošti“, ktorú ako kresťania máme v Ježišovi. Téme sa venujeme hravým, tvorivým spôsobom.

V akom veku sú deti a kde sa stretávajú?

Na stretká chodia deti od 5 do 12 rokov. Ak by sa chceli deti pridať, stačí prísť. Stretnú sa opäť začnú po prázdninách v septembri. Stretávajú sa vždy o 16.30 v pastoračnom centre.

Ako sa mladý človek môže stať animátorom?

eRko má vybudovaný dobrý systém vzdelávania animátorov. Mladý človek vo veku 15 rokov môže absolvovať víkendový kurz, kde dostane základy práce s deťmi a rebríček hodnôt, ktorými

Animátorky z radov birmovancov v našej farnosti.

Foto: o. Juraj Vittek

v eRku žijeme. Od 16-tich rokov môžu absolvovať kurz, ktorý prebieha v lete a trvá týždeň. Počas roka sa uskutočňujú kurzy na osobný rozvoj animátora. Vzdelávať sa a držať krok s deťmi, ktoré žijú digitálnu dobu, je dôležité. Ja som vďačná za skúsenosti z eRka, ktoré využívam aj ako mama troch detí.

Ako svoju funkciu vnímajú naše nové animátorky? Prečo si sa stala animátorkou a čo Ti to dáva?

• **Lenka, 16 rokov:** Veľmi rada mám prácu s deťmi. Dalo mi to veľa nových vedomostí a zručností, naučila som sa, ako pracovať s deťmi, ktoré nie vždy poslúchajú. Objavila som svoju kreatívnu stránku, ale to hlavné, čo som získala, je dobrý pocit, keď vidím, že sa deťom páči, čo pre nich robíme. A máme super spoločenstvo, kde si všetci navzájom pomáhame.

• **Terezka, 16 rokov:** Stala som sa animátorkou, lebo počas mojej prípravy na birmovku sa naskytla príležitosť, tak som sa rozhodla vyskúšať niečo nové. Dáva mi to pocit prijatia v spoločenstve, nové vzťahy, radosť z malých vecí. Často ma táto služba inšpiruje a motivuje žiť svoju vieru plnšie a rozvíjať sa v čnostiach, aby som bola dobrým príkladom pre deti.

Prípravili: VaM

Birmovíkend bol o viere, turistike a priateľstve

V máji sa pre birmovancov uskutočnil už druhý birmovíkend, opäť v kláštore u františkánov v Beckove.

Tentoraz sa pridali aj dvaja bývalí birmovanci, ktorí sa podelili o svedectvo, ako im príprava na sviatosť birmovania

zmenila život, napriek tomu, že si to počas prípravy neuvedomovali. Až spätne vidia, ako Boh konal v ich živote.

Počas birmovíkendu sme navštívili Čachtický hrad, Haluzickú tiesňavu, ako aj hrad Beckov. Pozreli sme si jeden diel seriálu Chosen a spojili to s krátkou katechézou.

V sobotu 18. mája sme spolu s bratmi františkánmi slávili vigíliu sviatku Zoslania Ducha Svätého, ktorú účastníci vyhodnotili ako najsilnejší zážitok celého pobytu.

Birmovanci sa už lepšie poznali ako na prvom birmovíkendu a utvorili naozaj krásne spoločenstvo, majú kamarátske vzťahy, ktoré môžu ďalej rozvíjať. Bol to požehnaný čas pre všetkých.

Vďaka všetkým, o. Jurajovi a animátorom za ich čas venovaný mladým ľuďom. A každý, kto sa chce pridať k nám, bude vítaný.

Veronika Šotová

Na výlet Haluzickou tiesňavou sme vzali aj psa Lajoša.

Foto: o. Juraj Vittek